

Cartea misionară a anului 2008

13 aprilie 2008

Gili Cârstea

Ultima acțiune a conducătorilor noștri de la Uniune m-a surprins – de data aceasta în mod plăcut, în cel mai profund sens al cuvântului. Urmăream în acest sabbat pe videoproiector prezentarea fratelui Huțanu, și parcă nu-mi venea să cred că au luat o astfel de decizie curajoasă.

Așa cum probabil știți deja, ei au hotărât să publice și să distribuie la un preț foarte accesibil o colecție de capitole din cartea Tragedia Veacurilor, broșură pe care o promovează în cadrul lucrării de evanghelizare prin carte de anul acesta. Broșura a fost numită Triumful iubirii, și reprezintă ultimele capitole din cartea sorei White.

Astăzi, când marea controversă se apropie de sfârșit, iar diavolul proiectează o variantă modificată a ei, este imperios necesar să punem în mâna oamenilor versiunea corectă. Când evenimentele se vor precipita, ajungând pe prima pagină a ziarelor, este bine ca oamenii să aibă în bibliotecă profeția despre ceea ce se întâmplă, iar realizarea faptului că ea a fost făcută cu un secol și jumătate mai înainte va avea un impact devastator. De aceea cred că este foarte important ca această broșură, sau și mai bine, cartea Tragedia Veacurilor în format complet, să se bucure de o răspândire cât mai largă în țara noastră. Și este plăcut să știm că biserica rămășiței își mobilizează resursele în această direcție.

Acum, dacă ar trebui să exprim cât mai corect ceea ce simt în acest moment, aș putea spune ca Ioan: Cărticica aceasta a fost dulce ca mierea când am gustat informația, dar când am digerat-o, ea mi-a amărât pânțele. Când am ajuns acasă și am văzut concret despre ce este vorba, entuziasmul meu s-a mai domolit. Din colecție lipsește cel mai important capitol, cel care dă coeziune și sens tuturor interpretărilor și profețiilor îndrăznețe prezentate acolo. Fără el, întreaga imagine este dezechilibrată, confuză, imposibil de pus cap la cap de cineva care nu este familiar cu volumul complet.

Ați ghicit despre ce capitol vorbesc?

Da, este vorba despre capitolul Ultima avertizare, și este absolut uimitor cum se face că tocmai el a fost omis. Nu există în toată cartea un capitol mai important, mai actual și mai ancorat în realitatea profetică. În acest capitol autoarea face o descriere magistrală despre ce este Babilonul spiritual, păcatele lui și motivul prăbușirii lui. Aici se găsesc faimoasele pasaje ce expun precis amăgirea care adună și motivează astăzi elanurile ecumenice. Este secțiunea care acoperă evenimentele descrise de Ioan în capitolul 18 din Apocalipsa.

Cum este posibil ca tocmai acest capitol să lipsească? Ce motive pot fi invocate pentru eliminarea lui din această lucrare valoroasă și ale cărei obiective ținesc atât de sus? Am încercat să găsec argumente pentru eliminarea lui, dar nu reșesc nimic acceptabil. Aștept o explicație oficială, și până atunci mă abțin să speculez pe acest subiect.

(De asemenea, lipsește și penultimul capitol, Pustiirea pământului, care conține o avertizare solemnă pentru pastorii care „leagă în chip ușuratic rana fiicei poporului Meu,” și care vor vedea abia atunci teribila responsabilitate pe care și-au asumat-o așezându-se între popor și lumina trimisă din cer în acest timp de criză.)

Capitolul Ultima avertizare conține câteva paragrafe cheie, fără de care conflictul final nu poate fi explicat coerent, și astfel riscă să alimenteze incredulitatea nativă a cititorului. Iată unul dintre ele, care vorbește despre solia îngerului al treilea:

„Tot astfel va fi vestită și solia îngerului al treilea. Când vine timpul ca ea să fie proclamată cu cea mai mare putere, Dumnezeu va lucra prin unelte umile, conducând mințile acelor care se consacră slujirii Sale. Lucrătorii vor fi calificați mai degrabă prin ungera Duhului Său decât prin educația dată de instituțiile de învățământ. Bărbați ai credinței și ai rugăciunii vor fi constrânși să meargă cu zel sfânt, făcând cunoscute cuvintele pe care Dumnezeu li le dă. Păcatele Babilonului vor fi descoperite. Urmările dezastruoase ale impunerii rânduielilor bisericii de către autoritatea civilă, amăgirile spiritismului, înaintarea neobservată, dar rapidă a puterii papale, toate vor fi demascate. Prin aceste avertizări solemne, oamenii vor fi treziți. Mii și mii vor auzi cuvinte pe care nu le-au mai auzit niciodată. Cu uimire vor asculta mărturia că Babilonul este biserica decăzută din cauza rătăcirilor și păcatelor ei, din cauza lepădării adevărului trimis pentru ea din cer. Când oamenii merg la învățătorii lor de mai înainte, cu întrebarea răscolitoare: ‚Sunt aceste lucruri așa?,’ slujitorii le prezintă fabule, proorocesc lucruri plăcute pentru a le potoli temerile și pentru a liniști conștiința trezită. Dar în timp ce mulți refuză să se mulțumească doar cu autoritatea oamenilor și cer un ‚așa zice Domnul,’ slujitorii populari, asemenea fariseilor din vechime, plini de mânie că autoritatea lor este pusă la îndoială, vor denunța solia ca fiind de la Satana și vor provoca mulțimile iubitoare de păcat să-i insulte și să-i prigonească pe aceia care o vestesc.”

Dar oamenii nu vor auzi, din broșura Triumful iubirii, că Babilonul este biserica creștină apostaziată, fiind lăsați să creadă că ei sunt poporul lui Dumnezeu.

Oricum, chiar și fără aceste două capitole vitale, broșura este valoroasă și trebuie răspândită cât mai larg posibil, oriunde providența va deschide calea.

Să ne rugăm ca, între timp, biserica rămășiței să se decidă odată dacă primește sau nu solia neprihănirii lui Hristos; altfel, cele profetizate în această broșură vor fi amânate la nesfârșit, ceea ce va pune în mare dificultate viitoarele generații de adventiști.
